

ADVENT-KARÁCSONY 2021

Hodossy-Takács Előd

Nehéz év van mögöttünk. Senki nem vitatja ezt, de igazán a napokban kristályosodott ki bennem az érzés: ez tényleg nehéz időszak volt. A környéken, ahol élek, elkezdtünk egy szám-játékot. Decemberben minden este másik család díszíti és világítja ki az egyik ablakát, a naptár szerint soron következő számmal. A dolog lényege, hogy nem tudjuk, ki vesz részt a játékban, így azt sem, ki következik. Este körbesétálunk, és mindig jó látni, hogy az adott nap gazdája kitalált valamit, amit más még nem. Magyarok vagyunk, így pár nap után nemcsak a szám került az ablakba, hanem egy asztalka is a kapuba, egy termosz forralt borral és néhány pohárral. Ez úgy ötödike körül történt először. Nyolcadikán a gazda kint állt egész este, kínált, beszélgetett. Tizenkettedikén zene is volt, spontán utcabál kerekedett egy félóra; ma tizenhatodika van, tehát még előttünk egy hét meglepetés.

Szóval mostanában sokat beszélgetünk a távolabbi szomszédokkal is, akikkel egyébként csak intünk egymásnak. Pár napja döbrentünk rá, négyen toporogva a fagyban, hogy mind a négy család elvesztett legalább egyvalakit idén. Ez a felismerés nem tett jót nekünk. Egyébként is december közepe van, az év legsötétebb időszaka. Nem tudom, ki merre töltötte a mai napot, de itt, Debrecenben a szürkeség volt az úr. Szerencsére a főtér csupa fényfűzér. Sötét napok egy nehéz év végén - de, és ez mai mondanivalóm lényege, a fény mindig győz. Tudom, most is így lesz.

Idén karácsonyra Máté evangéliumával készülünk. Az Újszövetség négy evangéliuma mást és mást mond Jézus születéstörténetéről. Márk evangélista egyáltalán nem beszélt erről, János a csoda teológiai tartalmára koncentrált, "az ige testté lett" - csak ezt emelte ki; Lukács és Máté viszont részleteket őrzött meg az eseményből. Lukács népszámlálásról írt és pásztorokról, Máté bölcsekről, gyermekgyilkos Heródesről és menekülő családról. Lukács is megemlékezett az emberi lélek sötét bugyraitól (emlékszünk: "a szálláson nem volt számukra hely", 2,7), de Máté messzebb ment. Beszámolt a hatalmát féltő királyról, így közvetve arról szólt, hogy az első karácsony ünnepe gyászba fordult Betlehemben. Amikor Joseph Ratzinger (ismertebb nevén XVI. Benedek pápa) magyarázta ezt a históriát, nem a megölt csecsemőkre fókuszált. Jól tette, hisz más történeti forrásaink erről az eseményről nem beszélnek, bár ahogy a kora római kor szerzői megemlékeznek Nagy Heródesről, az ő lelki alkatától egy efféle vérengzés nem lett volna idegen. De Ratzinger bíboros érezte, ennél a

történetnél túl kell lépni a szomorúságon. Megemlíti József, Mária és Jézus egyiptomi menekülését, de ennél a lehangoló részletnél sem időzik sokáig. Akkor mire koncentrálnak? A folytatásra. Mert a lényeg mégiscsak akkor következik, amikor Egyiptomból visszatér a gyermek, és hazavezeti az Atyához mindazokat, akik meghallják a hangját. Az üldözött hazavezet. Olyan felismerés ez, mint a fény nagy igazsága: végül mindig győz a sötétség felett.

Nincs más dolgom, várok a fény győzelmére, és bátorítom, akiben meggyengült a remény. És persze mindig van egy kérdésem, amin tépelődni lehet, most is így van ez. A fény felragyogása felől nincs kétségem. Csak attól tartok, úgy megszokjuk a sötétséget, hogy már nem vesszük észre a karácsonyi gyermek felénk forduló arcát.

Őrizzük a reményt.

Áldott karácsonyt!

2021. december 16.